

Pravda má hlas

Pozdrav:

Milé diváci, sestry a bratři, vítám Vás slovy apoštolskými:

„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 95, 1-3)

1 Pojdte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy,

2 vstupme před jeho tvář s díkyvdáním, oslavujme ho hlaholem žalmů!

3 Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy.

Píseň: S 297 - Balada velkopáteční

Modlitba:

Pane, pomoz nám, abychom se ti dnes Tvému Slovu otevřeli, abychom odložili stranou starosti tohoto světa. Naplň naši mysl svým pokojem a svou láskou. Díky Boží milosti jsme se narodili k životu ve svobodě a můžeme si užívat darů, které nám Bůh dává k dispozici. Dobrý Bože, dej, ať dokážeme žít, jak ty chceš, radostně a zodpovědně, v naprosté důvěře ve tvou láskyplnou péči a pomoc.

Pane, pomoz nám, ať nezapomínáme, že jsi nám dal život. Děkujeme ti za něj. Nauč nás zpomalovat tempo, zklidňovat se a mít radost z pěkných věcí, které jsi pro nás stvořil, být si vědom krásy, která nás obklopuje - nádhery hor, klidu jezer, křehkosti květů. Ať vždy pamatujeme na to, že všechny věci pocházejí od tebe. Amen.

I. Čtení: (Iz 53, 1-12)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Izaiáše, v 53 kapitole, od 1-12 verš.

1 Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova?

2 Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili.

3 Byl v opovržení, kdekd se ho zřekl, muž plný bolestí, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.

4 Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen.

5 Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.

6 Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.

7 Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel.

8 Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyřat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu.

9 Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

10 Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu.

11 Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se tím, co zakusil. „Můj spravedlivý služebník získá spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme.“

12 Proto mu dám podíl mezi mnohými a s čestnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: EZ 320, 3 sloky – O hlavo plná trýzně

Kázání: (J 18, 28-37)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana 18, 28-37 verš. Tam čteme:

28 Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvrnili a mohli jíst velikonočního beránka.

29 Pilát vyšel k nim ven a řekl: „Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?“

30 Odpověděli: „Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“

31 Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy a suďte podle svého zákona!“ Židé mu odpověděli: „Nám není dovoleno nikoho popravit.“

32 To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít.

33 Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“

34 Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“

35 Pilát odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“

36 Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“

37 Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Milí bratři, milé sestry,

Ježíš je souzen. Znáte vy někoho, kdo stál před soudem v roli obžalovaného? Nemyslím za nějaký drobný přestupek, myslím za přečiny, které se dnes trestají doživotím. Těžko budeme rozumět tomu, jak Ježíšovi bylo, když stál před veleradou, pak před Pilátem, pak před Herodem a nakonec zase před Pilátem. Stál tam pro zločin a v tuto chvíli je jedno, zda ho spáchal nebo ne. **Stál tam a byl souzen.** Souzen za činy, které se trestají smrtí.

Máte někdo podobnou zkušenost? Jak ale můžeme opravdu cítit to, co v dnešní den cítil Ježíš? Nemůžeme. Snad pochopíme rozumem, ale nikdy to nepochopíme citem. Nikdo z nás nestál před hrdelním soudem, nad nikým z nás nebyl vynesena rozsudek smrti. Málokdo z nás viděl na vlastní oči popravu člověka. Co tedy můžeme vědět o Ježíšově ukřižování? Potřebujeme prožít slova Iz 53 *“Byly to naše nepravosti, jež nesl, proklán pro naše nevěrnosti, zmučen pro naše rouhání, trestán pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni”.*

Co my víme o mučení a o trestu smrti? Můžeme o něm jen číst.

Víte, není důležité, kolikrát jste ve svém životě četli Bibli, důležité je, kolikrát ve vašem životě prošla Bible Vámi! My potřebujeme nejen číst, ale i prožívat slova z Iz 53 *„On nesl hřích mnohých.“* Mne, tebe, tvého souseda i tvého nepřítele. Bezdomovce, politika, lotra i farizeje. Všech lidí.

Proces s Ježíšem byl nespravedlivý. Tento text je hříčkou ironie. To, co je řečeno posměšně, je ve skutečnosti pravda, to, co se považuje za pravdu, je výsměch. Židovská rada již dříve rozhodla, že musí zemřít. Předem vědí, jak soud dopadne. Předem vědí, že vynesou trest smrti. Ježíš na Velký Pátek nebyl souzen. **Ježíš byl obětován!** Na něj se hodila vina. Díky němu vyvázli skuteční viníci bez trestu. On se stal obětním beránkem. On bude pykat za skutečné zločince. Temnoty vyšly ze skrytu a spojily se, aby soudily a odsoudily Nazaretského. Izajáš to předvídá slovy: *“jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači. Němý, ústa neotevřel.”*

Nápadné je, že se Pán Ježíš mnoho nehájil. Veleradě odpovídá málo. Před Herodem dokonce mlčí a Pilátovi odpovídá spíše filozoficky než věcně a vypráví o pravdě, kvůli níž přišel a o tom, že by nad ním Pilát neměl žádnou moc, kdyby mu nebyla dána shůry a o království, které není z tohoto světa.

Ne, Pán Ježíš se vlastně doopravdy nehájil. Nevyvracel žaloby proti němu vznesené, nepolemizoval, nekřičel, nezlobil, neodpovídal na lživá svědectví. Až se Pilát diví: *“Nic neříkáš na to, co proti tobě žalují?”*

Nic. K čemu? Rozsudek byl již dávno vynesena, obětní beránek předem vyhlédnut.

Když si Pilát nechal Ježíše předvést, ptá se: *“Ty jsi král židovský?”* Nazývat Ježíše králem je vždycky trochu matoucí. Částečně to vychází z měnících se vztahů ke králům v průběhu historie a v různých kulturách, ale hlavní dvojznačnost vychází najevo v dnešním čtení. Ježíš upozorňuje Piláta, že jej chápe špatně: *„Mé království není z tohoto světa.“* Navzdory tomuto varování slavíme svátek Krista Krále způsobem, který neodpovídá Ježíšovu postoji.

Proč je tak důležité číst právě dnes úryvek z Ježíšova utrpení? Pomáhá nám pochopit, co Ježíšovo kralování opravdu znamená? Všimněte si, jaký důraz Ježíš klade na pravdu.

Jak může být Ježíš zároveň **králem a trpícím služebníkem**? Pán Ježíš reaguje jako vždy. Jako tenkrát, tak i dnes. Neodpovídá na otázku, ale ptá se protiotázkou. Velmi důležitou. Kdyby na ní Pilát odpověděl kladně, došlo by jistě k dlouhému rozhovoru mezi Ježíšem a Pilátem, který by mohl končit třeba tím, že by Pilát v Ježíše jako Božího Syna uvěřil. Pán Ježíš se totiž Piláta zeptal protiotázkou: *“Ptáš se sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?”* To, co Ježíš chce vědět je, zda Piláta osobně zajímá, že je Ježíš králem. Pilát přiznává, že je mu to ukradené. Říká: *“Jsem snad Žid? Tvůj národ a velekněží to řekli a vydali mi tě!”* Škoda.

Rozhovor začne vážnout. Už je veden tak říkajíc akademicky, filosoficky. Pán Ježíš toho už mnoho neřekne. A přitom byla tak slibná Pilátova první otázka. Zvláštní je i to, že měl být vyslýchán obžalovaný Ježíš, ale ten na místo toho zkoumá Pilátovy motivy a Pilátovo srdce. Je prázdné. Pilát nemá na věci opravdový zájem. Důvod odsouzení, bude napsán na kříži, bude znít: **„Židovský král“**.

A není to jenom Pilát, kdo mu nevěří, ale ani nikdo jiný nevěří, dokud bude křesťanství přijímat jen jako obecnou nauku, filozofii, názor nebo zajímavost. I pro nás znovu zní Ježíšova otázka: **“Ptáš se sám od sebe, nebo jen proto, že o mně mluví jiní?”**

I dnes tu zní: **„Proč věříš?“** Anebo: **“O Krista se zajímáš sám od sebe, nebo to patří ke tvým zvyklostem?”** Pilát přiznal, že zájem o Ježíše nemá. A co my dnes? Nejste tady v kostele, nejsme spolu, nemůžu Vám podat ruku a říct požehnané svátky, nemůžu s Vámi mluvit. Velikonoce jsou jiné, ale Bůh zůstává stejný.

Co jsi udělal Ježíši? Ptá se Pilát. Odpovědí na tuto otázku je celé evangelium: zachraňuje člověka, dává lidem pokrm, přináší jim spásu. Toto dělá pravý král.

Pilát na Ježíšovi žádnou vinu neshledává. Tím se jasně prokazuje, odkud Ježíš přišel a kam jde. Kdo je a co je nad tímto pozemským životem. Dokonává svůj úkol. Zůstane obviněn, bude obětován a zvolá na kříži: **“Dokonání jest!”**

V těchto jeho slovech je naše záchrana. Jsou to nejdůležitější slova pro celé lidstvo. v těchto slovech je naše útočiště. Z těchto slov pochází naše naděje. Stála mnoho. **Život nevinného a nejdražšího, co Bůh má.**

V dnešní době falešných zpráv a alternativních skutečností je tak osvěžující slyšet Ježíše slavnostně prohlásit, že se narodil, aby vydal svědectví pravdě. Základní pravdou je, že Bůh je láska a že miluje svět, který stvořil, do té míry, že poslal svého jediného Syna, aby svět spasil.

Jak důležitá je pro nás pravda? S jakým úsilím ji hledáme a žijeme podle ní?

Pravda má hlas, kterým nás volá, je to hlas nevinného, který je zasažen neštěstím. Bez tohoto hlasu, tápeme v nevědomosti. Co je pravda? To je otázka, kterou si člověk klade od věku. Otázka je položena nám všem. Buď na ni člověk odpoví, nebo zabije pravdu, jako Pilát.

Modlitba:

Pane, buď skalou, o kterou se opírá má víra a mé činy, abych se nebál ani větru ani povodní. Amen

Píseň: S 267 - Proč jen mlčíš, Pane

Ohlášky:

- v neděli bude opět nahrané kázání, které najdete na našich webových a facebookových stránkách
- všichni ve sboru, kterým jsem volal, jsou v pořádku
- narozeniny slavily sestra Jana Spodniaková, dnes mají bratr Honza Opočenský starší a sestra Viktorie Jindrová a v týdnu budou mít bratr Tomáš Ryšavý, sestra Dvořáková, Chudobová, Capoušková a bratr Miroslav Hašek oslaví 70let. Všem přejeme Boží požehnání, milost a pokoj.
- na faře přibude na podzim nový člen rodiny

Přímluvná modlitba:

Bože náš, je mnoho lidí, kteří pláči. Je mnoho lidí, kteří jsou bez domova, kteří nemají co do úst, kteří umírají v bolestech. Ty od nás žádáš, abychom nesli lásku tam, chudí jsou ponižováni, radost tam, kam nedošla tvá zvěst, smíření tam, kde jsou lidé rozdělení. Pomož nám smířit otce se synem, matku s dcerou, manžela s manželkou, a také křesťany, kteří nedokážou milovat nepřitele. Otevři nám cestu ke smíření. Pro lidi, které máme vedle sebe, dej mi laskavé slovo a nefalešný úsměv a také ochotu pomoci slovem i skutkem.

Pane, čas, který nám dáváš, roky našeho života, dny našich let, hodiny našich dnů, jsou jako nádoby, které máme naplnit až po okraj, abys vodu našeho života proměnil ve své víno. Pane, neprosíme tě tolik o čas, abychom mohli vykonat to, či ono. Prosíme tě o milost, abychom v čase, který nám dáváš, konali svědomitě a pravdivě. Věříme, že si uprostřed bídy tohoto světa a doufáme v tvou pomoc. Amen.

A společně voláme...

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: 308, 7 slok – Jezu Kriste štědrý Kněze

Posláni: (1 Petrova 2, 16-17)

16 Jste svobodni, ale ne jako ti, jimž svoboda slouží za plášť nepravosti, nýbrž jako služebníci Boží.

17 Ke všem lidem mějte úctu, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále ctěte.

Požehnání: (Nu 6,24-26)

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZD 662 – Do země se skrývá